Javult a ruházati cikkek minősége

Sok még a hibás bútor

A Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézet összegezte az év első felében elvégzett vizsgálatait. Összesen 45 690 termék minőségét ellenőrizték műszeres és laboratóriumi vizsgálatokkal, 2506 árumintával többet, mint a múlt év azonos időszakában. A vásárlók reklamációinak alapján a korábbinál 30 százalékkal több termék ellenőrzésére kaptak megbízást. A kereskedelmi felügyelőségek is több feladatot adtak az intézetnek, s közösen végeztek úgynevezett célvizsgálatokat a hús és húskészítmények, a zöldség- és gyümölcsáruk, a csecsemő- és gyermekellátási cikkek, a konfekcióipari termékek, a mezőgazdasági kisgépek és kerti szerszámok minőségének ellenőrzésére.

Az ország üzlethálózatának 918 kereskedelmi egységében tartottak hatósági ellenőrzést. Egyebek között a kiskereskedelmi hálózatban több mint háromezer kiló húsáru minőségét vizsgálták, s ennek mintegy 30 százalékát kifogásolták. A boltokban megvizsgált csaknem ezer tej- és tejtermékminta túlnyomó része — 95 százaléka — megfelelt a követelményeknek.

A ruházati termékek minőségét kedvezően javította a korszerű textiláruk újabb változatainak forgalomba hozatala. A méteráruk, a felső- és alsóruházati konfekcionált gyártmányok minősége a korábbinál ritkábban adott okot kifogásolásra. Ezúttal sem volt azonban kielégítő a cipők, főként a női cipők minősége. Sok volt a jogos kifogás a forgalomba hozott bútorok minősége ellen. A kereskedelmi hálózatban csaknem ezer különféle bútor minőségét vizsgálták, s ezeknek alig egyötöde volt kifogástalan. Technológiai mulasztások, konstrukciós hibák és silány minőségű anyagok felhasználása miatt a megvizsgált bútorok egyharmadánál hatósági intézkedést kellett tenni.

A különböző gyártási hibák, vagy a kereskedelmi hálózatban elkövetett mulasztás miatt csaknem ezer esetben kötelezték a vállalatokat arra, hogy a nem megfelelőre minősített árukészletet vonják ki a forgalomból, vagy ármérséklésssel, a kifogásolt készlet átválogatásával és egyéb előírt módon oldják meg az árusítást.

A vállalatok mind nagyobb arányban élnek azzal a lehetőséggel, hogy a kereskedelmi forgalomba hozatal előtt nemcsak a kötelezően előírt, hanem más termékeket is előzetes minőségvizsgálatra küldjék. A forgalomba hozatal előtt összesen 1242 hazai terméket és 1085 import mintát vizsgáltak meg. Összesen 490 terméket minősítettek a forgalomba hozásra alkalmatlannak, vagy meghatározott feltételekhez kötötték az árusítást.

Vége felé jár az aratás

Gyorsítják a talajmunkákat

Küzdelmes, nehéz nyárról vallanak majd a krónikák, ha egyszer felidézik az idei aratást. Szűkebb pátriánkban, a szegedi határban gazdálkodó nyolc termelőszövetkezetben az idén bőséges nyarat, gazdag rekordtermést reméltek és napok alatt, hetek alatt vette el a pusztító természet, a nagy esőzés, s a mostanáig romboló belvizek a megtermett érték egy részét. Lassan abbahagyják a közös gazdaságokban az aratást. Idén összesen 7881 hektár területről kellett betakarítani a kalászosokat. A kezdeti időkben még búzából is 38—45 mázsás hektáronkénti termést arattak, ám ahogy teltek-múltak a napok, úgy csökkent a „föld jósága", zsugorodott a termés. Legnagyobb kalászos területtel a Tisza—Maros szög Tsz rendelkezik, összesen 2900 hektárral, kerületenként váltakozó termésről, küzdelemről adnak számot az információk.

A város közös gazdaságaiban tegnap estig az összes terület 95 százalékáról takarították be a termést. Néhány helyen azonban, nagyobb összefüggő területeken, vízállás miatt még mindig lábon áll a gabona, a Felszabadulás Tsz-ben 120 hektáron, a Tiszatáj Tsz-ben 220 hektáron, a Tisza—Maros szög Tsz kübekházi kerületében pedig 50 hektáron. Ezeken a helyeken csak lánctalpas rizskombájnokkal boldogulnak. Sajnos, a tavalyi évhez viszonyítva városi átlagban mintegy 10—10,5 mázsa terméssel jut kevesebb búzából hektáronként. Az őszi árpa valamivel jobban fizetett. Kiegyenlítettebb a termésátlag a Tisza—Maros szög, a Felszabadulás, az Új Élet Tsz-ben, bár sehol sem haladja meg hektáronként a 30 mázsát, a belvízkárok miatt viszont jóval gyengébb a Tiszatáj és a József Attila Termelőszövetkezetben.

A küzdelmes és szívszorító aratás után most a talajmunkákon a sor. Aránylag a kedvezőtlen idő ellenére jól haladtak a szalmabetakarítással, a terület 70—75 százalékáról húzatták le, bálázták össze. A talajmunkáknál korántsem ilyen kedvező a kép, ami érthető, hiszen a gépek segítették a kombájnokat, traktorokat, továbbá a szállítás is nagyobb gépi erőt kötött le, mint más években, s az idő sem nagyon kedvezett a talajmunkáknak. A terület 55 százalékán történt ez kedd estig meg, s az elkövetkezendő hetek egyik legsürgősebb tennivalója, hiszen a tarlók felgazosodtak, és ma már rendelkeznek annyi területtel, hogy gyorsítják a talajmunkák ütemét. Jó munkával, minőséggel, jó vetőmagágyat készítenek, hogy jövő évi kenyerünk időben, optimális körülmények között kerüljön a földbe, s az őszi mag jól csírázzék, megerősödve várja a telet.

A homoki gazdaközösségekben is kínlódnak még a kombájnok. Az idei nyárra jellemző, hogy a forráskúti Haladás Tsz-ben az elsőkként kezdtek aratni, még Péter-Pál előtt, s csak tegnap este mondhatták rá a traktorosok, kombájnosok, befejeztük az aratást. Összesen 11 kombájnnal rendelkezik a közösség, 1400 hektárról kellett betakarítani a termést, egy kombájnra tehát 120—130 hektárnyi kalászos jutott, ami igazán nem sok, kedvező időjárás esetén két hét alatt végeznek az aratással. Fáradt emberek, fáradt gépek, túlfeszített energiák, csúnya takarítómunkák jellemezték a nyári küzdelmet. A vízállásos búzaterület 288 hektárnyi volt. Becslések szerint hektáronként 10 mázsa szem ment veszendőbe, ennyit vitt el az idő.

A termésátlagok a tervezett körül alakulnak. Sajnos, ebben a közös gazdaságban is óriási károkat okozott a belvíz, amire emberemlékezet óta nem volt példa, hogy a homoki földeken szinte valamennyi kultúrát megkárosítson. Nemcsak a kalászosokat, de fűszerpaprikát, paradicsomot, paprikát, burgonyát. Hivatalos felmérések szerint a kiesett tervezett árbevétel meghaladja a 19 millió forintot. A gazdaság vezetősége takarékoskodással, ésszerű intézkedésekkel, s nem utolsósorban 110 hektárnyi burgonya-másodvetéssel igyekszik csökkenteni a károkat, illetve elérni, hogy a jó hírű homoki gazdaközösség ezt az évet se zárja sikertelenül.

Sz. L. I.

Mi az igazán drága?

Ha építünk, új gépeket vásárolunk, korszerűsítünk, akkor gyarapodunk. A prosperáló gazdaságot mindig is nagy beruházási kedv jellemzi. Különösen igaz ez, a szocialista népgazdaságra, ahol a tervszerű arányos fejlődése a döntő szó. De az is igaz, hogy a beruházási tevékenység éppen olyan gazdasági törvényszerűségek közegében érvényesül, mint a szocializmusban bármely más, gazdálkodással összefüggő tényező. Itt is a tervszerűség a döntő, s ennek megfelelően természetesen a keresletnek és a kínálatnak, azok mértékének sem szabad eltávolodni messzire egymástól.

A jelenlegi időben újra többet beszélünk a beruházási helyzetről, s ez aligha véletlen. Valahogy szétaprózódtak, lelassultak és az induló árakhoz viszonyítva állandóan drágulóak beruházásaink. Ezen kellene javítani. A párt XI. kongresszusán, majd az 1974. decemberi és az 1975. júliusi Központi Bizottsági ülésein is nagy terjedelmet szenteltek a beruházási tevékenység további javításának, a legszükségesebb tennivalóknak. A fő hangsúlyt arra helyezték, hogy gyorsítani kell a legfontosabb beruházásokat. Ésszerűbben kell fölhasználni a rendelkezésre álló anyagi és szellemi erőket, nagyobb figyelmet érdemes szentelni a népgazdaság és a világgazdaság összefüggéseire, kapcsolataira és egymásra gyakorolt hatásaira. A kongresszusi határozatban például így fogalmaztak: *„... javítani kell a gazdasági, műszaki előkészítést, a szervezettséget, rövidíteni az indokolatlanul hosszú kivitelezési időt. Intézkedéseket kell tenni abból a célból, hogy a nemzeti vagyon tetemes részét kitevő termelőberendezéseket jobban használjuk ki, a műszakszámokat növeljék, s ezáltal beruházásokat takarítsunk meg."* Érdemes megszívlelni ezeket a szavakat, hiszen nem „beruházásigényes" tennivalókra hívja föl a figyelmet, hanem csupán azt kéri a szakemberektől és természetesen minden dolgozótól, hogy végezzék munkájukat nagyobb körültekintéssel, javítsanak a szervezettségen, ésszerűbben határozzák meg a napi termelés menetét. Tehát nem igényel a megvalósítás tetemes pénzösszeget, s mindezek szóról szóra érvényesek a szegedi beruházásokra is.

Bőven akad javítanivaló a szegedi és a környékbeli beruházások munkáiban. Gondoljuk csak meg, hogy jelenleg is ötvenhét fontosabb — általában 25 millió forint feletti — beruházáson dolgoznak, amelyek között több, az egész népgazdaságot döntően befolyásoló létesítmény is szerepel. Könnyű belátni, egyáltalán nem mindegy, hogy ezek a beruházások milyen minőségben, mikor és mennyiért valósulnak meg. A központi intézkedések érintik a szegedi kőolaj- és földgázipari, valamint a húsipari beruházásokat. Sőt, a kőolaj- és földgázipari beruházásokra érvényes a kormánynak az a rendelkezése, hogy a többi kilenc kiemelt — a népgazdaság egyensúlyi helyzetének javításában alapvető szerepet játszó — beruházással együtt gyorsabban valósuljon meg.

Azért is terjesztették ki a kormány határozatát erre a szegedi beruházásra, mert a hazai kőolaj- és földgázipari, és az ezzel összefüggő termelést növelő beruházások kivitelezésénél az utóbbi időben elmaradtak a tervezett ütemtől. E két beruházásnál az a kijelölt feladat, hogy a tervezetthez képest már idén, és 1976-ban is több gázt és olajat termeljen ki, és szállítson. Pontosan meghatározták, hogy mely területeken szükséges a beruházási munka javítása, gyorsítása. A kőolaj- és földgázipari létesítmények programjában három üzem építésének gyorsítása szerepelt: az I. számú gázüzem üzembe helyezésénél 4 hónapos, a II. számú gázfeldolgozónál 3 hónapos, a csúcsgázüzemnél 4 hónapos előrehozással számoltak. Az elsőként említett gázüzemnél ez a lemaradás csökkentését, a másik kettőnél a tervezett kivitelezési idő lerövidítését jelenti. Ezenkívül — a termelést növelő beruházások közül — az az algyői olaj- és földgáztermelő üzemek intenzifikálásánál a befejezés kéthónapos előrehozásával számolnak, ami körülbelül 6 ezer tonnával több olajat jelentene.

Az ásotthalmi termelő- és szállítóberendezéseknél szintén kéthónapos gyorsítást terveznek, s ez 22 millió forinttal több bevételt eredményezhet. Az egész szegedi olajmedence beruházásainak a gyorsításával legalább 300 millió forint árbevételi többletet lehet elérni. Ezekre a számokra azért utaltam, hogy világossá váljék: a gyorsabb beruházási munka anyagilag sem közömbös az érintett vállalatoknak. S ha több a bevétel, valószínűleg több a haszon is, amelyből viszont a dolgozók is részesednek. Tovább vezetve ezt a gondolatmenetet: azt is könnyű belátni, hogy a népgazdasági érdek és a vállalati érdek közös nevezőre hozható.

Vannak beruházásaink, amelyek most jól haladnak, de bőven akadnak olyanok is, amelyek csak döcögnek. A példákat és a számokat megint nehéz elkerülni. A szakemberek is így fogalmaznak: a beruházási tevékenységet továbbra is a fontosabb létesítmények befejezésének az elhúzódása jellemzi. A folyamatban levő beruházások több mint egyharmadának, 24 létesítménynek az üzembe helyezési határideje lejárt. Ebből kilenc létesítményt — köztük a szegedi kenyérgyárat, a II. számú vízművet, a hódmezővásárhelyi központi derítőt, a gabonasilót, s az állatifehérje takarmányokat készítő vállalat rekonstrukcióját — már legalább egy éve be kellett volna fejezni. Az említett kőolaj- és földgázipari létesítményeknél az I. számú gázfeldolgozó üzem készen van, a próbatermelést is megkezdték, de a másik két, gyorsításra kijelölt üzem építését jelentős akadályok hátráltatják. Hiányoznak a műszerek, szerelvények, amelyek egy részére még nincs meg az importbehozatali engedély sem.

Említést tehetünk olyan beruházásokról is, amelyek nemcsak egy termelőüzemet érintenek, hanem sokukat. Így például a Szegeden épülő új szálloda kivitelezése most meggyorsult, a kezdés lépéshátrányát lassan behozhatják. Ugyancsak jól haladnak a szalámigyári építkezésekkel, s előreláthatóan az idén itt is behozzák a tavalyi elmaradásukat. Más a helyzet a sokat emlegetett második szegedi Tisza-híddal, amelyet a Nagykörút folytatásaként építenének meg. Az előzetes tervek szerint már hozzá kellett volna fogni a munkához március végén, de eddig egy kapavágást sem tettek, s úgy tűnik, ebben az esztendőben el sem kezdik a munkát, ami minden bizonnyal az elhatározott befejezési időt eltolja.

Ne folytassuk tovább a példákat, hiszen a következtetéshez bőven elegendőek voltak. Az a drága beruházás, amely lassan készül el. Két okból is az: magasabb lesz a tényleges költség, s később „fiadzik" a befektetett pénz. A kiesett idő a legnagyobb ráfizetés, hisz amellett, hogy elmarad a haszon, még demoralizáló is a hatás. Van igazság abban a régi szólásmondásban, hogy inkább kevesebbet, de gyorsan és jobban. Erre hívja föl a figyelmünket a pártkongresszus és a Központi Bizottság legutóbbi ülésének határozata is.

GAZDAGH ISTVÁN

Gyorsabban építik a nagykereskedelmi raktárt

A nagykereskedelmi vállalatok raktározási gondjait oldja majd meg az a közös beruházás, amit a Fonógyári úton kezdtek meg, tavaly tavasszal. A városban szabaddá tesz sok olyan helyiséget, amelyet jelenleg raktárként használnak, s javítja az egész Dél-Alföld kereskedelmi ellátását.

A több mint 20 ezer négyzetméter alapterületű raktár építésének gondjairól tárgyaltak tegnap, kedden délelőtt a városi pártbizottságon a beruházásban részt vevő vállalatok képviselői. Jelen volt a tanácskozáson *dr. Varga Dezső*, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára, *Prágai Tibor*, Szeged megyei város tanácsának elnökhelyettese, *Perjési József*, a Csongrád megyei pártbizottság munkatársa is. A Belkereskedelmi Minisztériumot *Járomi Miklós* főmérnök képviselte.

Először a kivitelezők, a 31. számú Állami Építőipari Vállalat és a CSÖSZER vezetői számoltak be arról, hogyan teljesítették a raktár építésére kötött szocialista szerződésben vállalt feladataikat. Megállapították, hogy a határidőkhöz képest körülbelül két hónap a lemaradás. A késés oka sokkal összetettebb annál, hogy egyetlen vállalat megbirkózzon a problémákkal. Az építőket hátráltatta például a belvíz, a munkaerőhiány. A kőművesmunkák gyorsításának érdekében a szegedi üzem valamennyi szocialista brigádjának bevonásával szombat-vasárnaponként kommunista műszakokat szerveztek, szép eredménnyel. A csőszerelő vállalat kiemelt beruházásoknál is dolgozik, az eszközöket és a munkaerőt oda kell összpontosítania. Ezért mindvégig nehezen tudta a raktárépítésnél a folyamatos munkavégzés feltételeit megteremteni. Nehézkes az importszerelvények beszerzése is.

Elmondták észrevételeiket a nagykereskedelmi vállalatok képviselői is. Az őszinte, nyílt hangvételű tanácskozás bebizonyította, hogy a cél a problémák közös megoldása. Sarkalatos kérdés a közművesítés. Erre — éppen a téma fontosságára való tekintettel — a közeljövőben visszatér a koordinációs bizottság.

A megbeszélés tapasztalatait dr. Varga Dezső foglalta össze. Biztosította a résztvevőket arról, hogy a megye és a város vezetői továbbra is támogatják a raktár építőit, a Belkereskedelmi Minisztériummal egyetértésben. Ehhez azonban elvárják, hogy a kivitelezők kisebb-nagyobb problémáikat önállóan is, a munkahelyeken igyekezzenek megoldani, kéthetenként tartandó műszaki megbeszélések alkalmával. Csak közös erővel érhető el, hogy a nagykereskedelmi raktár november 30-án műszaki átadásra készen álljon.